

[Alfred Jensen.]

jo en Østersøuge, så kan de, som vil se, hvad det er, der foregår, få deres nysgerrighed tilfredsstillet. Det viser jo, at der ikke er brug for et sådant skjold, og at agitationen og motiveringen herfor udelukkende bruges til at påtvinge Danmark indgreb i udenrigspolitisk og militær henseende, som er med til at strangulere den suverænitet, Danmark har.

Det er ganske klart, at i dag som i 1939 er den største og stærkeste trussel mod Danmark den tyske imperialisme, og det er også indlysende, at foranstaltningerne omkring den dansk-tyske fælleskommando ikke er egnede til at sikre vort lands selvstændighed, men tværtimod er en trojansk hest, som åbner tyske imperialister en behagelig vej til besættelse af Danmark.

Ud fra disse betragtninger afviser vi talen om skjoldet og om den forsvarsordning, eller jeg må hellere sige den organisation af forsvaret, som her er lagt frem. Vi vil gå imod den i dens helhed, og vi vil stemme imod hver eneste øres bevilling til de foranstaltninger, der her er tale om.

Efter vor opfattelse må Danmark gøre sig fri af den indflydelse, som NATO har på vor politik såvel på det udenrigspolitiske som på det militære område. Vi må optræde på en sådan måde, at Danmark ikke på nogen måde mod sine ønsker og interesser drages ind i en krig som følge af, at NATO-magter etablerer konflikt med andre. Vi har den opfattelse, at vi må støtte alle initiativer for forhandling, afspænding og nedrustning. Vi har endvidere den opfattelse, at vi må sætte ind for en atomfri zone i Europa og for en militært udtyndet zone — for min skyld gerne en neutral zone — og sidst, men ikke mindst, at Danmark bør sætte ind for forbud mod atomvåben og for indstilling af prøvesprængningerne.

Jeg vil gerne afslutte mine bemærkninger med et forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„I erkendelse af, at medlemskabet i NATO indebærer fare for landets inddragelse i krig mod dets ønsker, og af, at Danmark og de af det danske folk skabte værdier kun kan sikres mod ødelæggelse ved fredens opretholdelse, udtaler folketinget, at landet må slutte op bag alle initiativer til fremme af forhandling og

fredens sikring og selv i fornødent omfang tage sådanne — herunder sætte ind for forbud mod kernevåben og prøvesprængningernes indstilling samt for oprettelse af en atomfri, militært udtyndet zone i Europa, omfattende Danmark.

Tinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Aksel Larsen: Selv om man ikke umiddelbart har indtryk af nogen overvældende stor interesse blandt tingets medlemmer for den sag, vi her behandler — jeg tænker på den kendsgerning, at vi er ca. 36 medlemmer til stede her i salen — så vil jeg alligevel udtrykke min taknemlighed over for regeringen i almindelighed og den højtærede forsvarsminister i særdeleshed, fordi vi har fået dette forslag til en såkaldt forsvarsordning til behandling her i tinget, og jeg vil endda ikke komme med alvorlige bebrejdelser i anledning af, at dette forslag først har været forelagt NATOs militære myndigheder i Paris, før folketinget i Danmark måtte lære det at kende. Det, der er realiteten for mig, er, at vi nu i hvert fald får lov til at diskutere det, man kalder forsvarsordningen, får lov til at sige vor mening om den.

Og lad mig så med det samme gå over til at sige min mening om det forslag, vi her behandler. Der er sagt om det, at det drejer sig om en rammelov, og dette udtryk er så evig rigtigt. Det er en rammelov, og bortset fra bestemmelserne i § 14 om militærets tilladelse til at foretage censur, telefonaflytninger o. s. v. i krigstid, hvilket det efter min opfattelse allerede gør i fredstid, synes jeg, at den mest konkret udformede paragraf er § 1, der ganske kort siger, at det militære forsvar er sammensat af hæren, søværnet og flyvevåbenet samt hjemmevernet og organer til støtte for disse. Så mange var ordene, og man havde egentlig ikke behøvet mange af de øvrige paragraffer.

Men det spørgsmål, der rejser sig, når man bliver stillet over for et forslag til en rammelov, der siger, at vi skal have et militært forsvar, eller rettere: at det mili-